

Ölümünün 88. Yılında Lenin'e Saygı: "Lenin'e Elveda Demenin Dayanılmaz Ağırlığı: Yeni Orta Çağ'a Merhaba Demek"

İçeriği Yazan: [Vedat KOÇAL](#) [1] Zaman: Cts, 21/01/2012 - 20:34

"Çok gülünç ve öğretici bir durumla karşı karşıyayız. Burjuva-liberal fahişeler, devrim çarşafıyla örtünüyorlar!"

Vladimir İlyiç Ulianof "Lenin", "Demokratik Devrimde Sosyal Demokrasi'nin iki taktiği"nden

Bağımsızlık Savaşı dönemi Ankara-Moskova ilişkilerine gönderme ve vurgularla süslediği bir anti-empyralist dayanışma kategorisini gerekçe kılarak, Kemalizm'e Sovyet Devrimi ve Lenin üzerinden bir Devrimci - sol meşruiyet alanı yaratmaya, en doğru söylemiyle Kemalizm'i, "sağından" Sosyalizm'e eklemeye çalışan, ve kendini "ulusalcı - ulusal solcu" diye adlandıran Kemalist söylemin, Lenin'in ulusal soruna ilişkin tezlerinde dillendirdiği "gönüllü birliktelik" kavramını, yine Lenin'in ortaya koyduğu, emekçi sınıfların dayanışması anlamlı Marksist özünü görmezden gelerek, genelde farklı etnik toplulukların ulus-devlet egemenliği ve ideolojisi altında "merkezileşme"lerinin yararına, hatta gerekliliğine yoran, ve özelde, "ulusal üst kimlik - Anayasal yurttaşlık" demogojileri üstünden Kürtlerin ayrılma hakkını yadsıyan, yok sayan Türk merkezli resmi-milliyetçi devlet ideolojisine konu ve malzeme etmeye kalkışan çarpıtması ile, burjuva demokrasisinin kuruluş pragmatizminden ibaret Kemalizm'i, Marksizm üzerinden felsefi temelde ayrıştığı Sosyalizm'e eklemleme, bu kapsamda, burjuva milliyetçiliğini anti-empyralizmle sözde buluşturarak "ezilen uluslar" kategorisi içinde "enternasyonal" bir görüntü ile kabul etme ve ettirme arayışı ve çabası, başlı başına bir ideolojik yozlaşma örneği olarak, ayrı ve kapsamlı bir çalışmanın konusudur.

Bununla birlikte, burada söylenmesi gereken tekil gerçeklik,"sol Kemalizm"in yukarıda özetlenen "gönüllü birliktelik" çarpıtmasının yanısıra, soğuk savaşın sonunda kapitalizmin yerküreye üçüncü yayılım çağı olan Küreselleşme süreci içinde, özellikle Körfez Savaşları sonrasında Irak'ın kuzeyinde "var edilen" kukla devlet merkezli bölgesel ekonomik dolaşım ve buna bağlı olarak gelişen bölgesel sermaye birikiminin yarattığı yerel orta sınıf -Kürt burjuvazisi- temelinde oluşup giderek yükselen Kürt milliyetçiliğinin, asıl ve doğal adresi olan sağ dururken, Türkiye solunun doruklaştığı '60'lardaki "meşru" kökeninden koparak siyasal varlık kazandığı gerçeğinin üstünü örtmek üzere kendine solda meşruiyet alanı yaratma çabası içinde "ulusların kaderlerini tayin hakkı" ilkesini sahiplenışı arasında "kötüye kullanım" birlikteliği/ortaklığı olduğu; her iki "sol teori soslu sağ pragmatik çizgi"nin, Sosyalist işçi enternasyonalizminin reddinde ve milliyetçilikte birleştiğidir.¹ Sonuçta, birbirlerine "düşman görünümlü" milliyetçilikler, gerçekte "kan" kardeşidirler.

Böylece, bu satırlarda bize düşen, bu dürüst olmayan, halkları aldatma çabasındaki sahteci/maskeli anlayışların kirli gerçekliklerini, bizzat yalanlarına özne kılmaya çalıştıkları Lenin'in ağzından açığa vurmak, Sosyalizm'in duru kaynağını yarının çocuklarına işaret etmek için, tarihe bir kez daha not düşmektir; düşüyoruz:

Nasıl ölümsüz olunur; ki ölüm, sonsuz, geri dönüşsüz bir yok oluş ise, nasıl ölümsüzleşir kişi?

Belli: son nefesini verdikten sonra bile söyleyecek sözü olmalıdır, ve bitmemiş olmalı dünyada işi.

Bir akşam, Astapovo adında küçük bir tren istasyonunda, bir bankın üstünde, ve bir başına, son nefesini verdikten yüz otuz yıl sonra, kitapları yüzlerce ülkede klasik ve başyapıt kabul edilen Tolstoy'un öldüğü söylenebilir mi?

Dış sesleri hemen hiç duymayan kulaklarının arasındaki beyninin içinde bestelediği senfoniler, konçertolar, üç yüzyıl sonra bile, konser salonlarını ve sanatsal ürün raflarını işgal eden bir Beethoven, bir ölünün adı mıdır sadece?

Yani, deha, sıradan insanın ölümlülük yazgısından bağımsızdır. Bu nedenledir ki, dehalar, ölüm yıldönümlerinde anılmaz, doğum yıldönümlerinde selamlanırlar. Ne var ki, insanlık, özellikle "doğu ve güney yakası" Lenin'e "elveda" demenin "dayanılmaz hafifliği"ni yaşıyor nicedir. '80'lerin sonundan bu yana, Yugoslavya'da izlediğimiz gibi, insanlık, "milliyet" ve "din" mezbahalarında kendini yok ederek dünya üstündeki ağırlığını hafifletiyor. Bu yazıda, Lenin'in adını ve öğretisini, ölüm yıldönümü bağlamında anıyor olmamız, kişisel kabulümüzün dışında ve karşısında olarak, bu gerekçe iledir.

Hal böyle iken, insanlığın içinde bulunduğu süreci tanımlamak üzere kuramlaştırılan, doğrusu uygulanan "uygarlıklar çatışması- yeni orta çağ" gündemi içindeki herhangi bir ulus devlet ülkesi gibi, etnik-kültürel-dinsel kimlik farklılıkları üzerinde gelişen ayrışma-parçalanma sürecini yaşayan günümüz Türkiye'si ve içinde, bu ayrılık sürecini, "kendinden menkul" sözde sol argümanlar tartışmasıyla yürüten Türkiye solunun acınası durumu da, Lenin'in bir yüzyıl öncesinde, ondokuzuncu yüzyılın sonu ve yirminci yüzyılın başındaki kendi zamanı ve özellikle Rusya mekanı hakkında söylediklerinde açıklamasını bulmaktadır. Bu ise, kuşkusuz bir "kehanet" değil, Marksist bilim yönteminin nesnel çözümlemelerle vardığı öngörü yeteneğindendir.

Server Tanilli Hoca'nın o çok bilindik bitirişyle: "Okuyunuz, göreceksiniz": *

..

"Burjuva milliyetçiliği de ulusal bir mücadele ya da ulusal kültür mücadelesi ile işçi sınıfını dünya çapında görevlerinden *saptırmaya* çalışmaktadır. Bugün burjuvazi işçilerden korkuyor. ..uluslar arasında baskı ve eşitsizliği savunuyor; işçileri milliyetçi söylemlerle yozlaştırıyor."

Sınıf bilincine varmış işçiler, işçilerin her türlü eğitim, sendika, ve siyaset örgütlerinde bütün uluslar arasında *tam birlikten* yanadırlar.. bütün ulusların burjuvaları ulusal kültür, ulusal görevler ve benzeri hakkında yalan dolandan istedikleri kadar çare umsunlar."

İşçiler, ulusal kültür ya da "ulusal kültür özerkliği" üzerine ağdalı söylevlerle aralarına *ayrılık sokulmasına* izin vermeyeceklerdir." - Pravda, 10 Mayıs 1913, Toplu Eserler, c. 19, s:91-92

"Zora dayanan feodal, askeri bağların yerine, serbest rızaya dayanan ilişkiler kurulduğunda, bundan, *ayrı ayrı ulusların işçilerinin sınıf dayanışması* kazançlı çıkar."

"Sosyalist Devrimi, ve Kapitalizme karşı devrimci mücadeleyi bir tek demokrasi sorununa, örneğin ulusal soruna özgülemez, *saçmalıktır.*" - Toplu Eserler, c.21, s: 407

"Ulusal sorunu Sosyalizm için mücadelede bir devrimci programa bağlamamız şarttır."

"Yığınların yoksulluğuna son verilmesi, bütün demokratik reformların eksiksiz, bütünüyle gerçekleştirilmesi için temeldir. ..bütün ezilen ve eşit olmayan uluslar için ayrılma özgürlüğü istiyorsak, ayrılıktan yana olduğumuz için değil, zorla birleşmeye karşı olarak özgür, gönüllü birleşme ve kaynaşmadan yana olduğumuz için istiyoruz; tek neden budur." -Toplu Eserler, c.23, s:63

"Boşanma serbestliğini savunan bir kimseyi, aile bağlarını yıkmak istemekle suçlamak ne kadar ahmakça ve ne kadar ikiyezölüce bir davranışsa, ulusların kendi kaderlerini tayin etme özgürlüğünü savunanları da, yani ayrılma özgürlüğünü savunanları da, ayrılmayı isteklendirmeye suçlamak, o ölçüde ahmakça ve ikiyezölü bir davranıştır."

"Biz sosyal-demokratlar her türlü milliyetçiliğe karşıyız, ve demokratik merkezîyetçilikten yanayız. Biz, aynı zamanda, yerel özerciliğe, bölge milliyetçiliğine de karşıyız; biz, bütün öteki etkenler eşit olduğu takdirde, büyük devletlerin, iktisadi ilerlemenin doğurduğu sorunları ve proletaryanın burjuvaziye karşı savaşımının getirdiği sorunları, küçük devletlerden çok daha başarılı olarak çözüme bağlayabilecekleri inancındayız. Ama biz, ancak serbest rızaya dayanan ve zorla kabul ettirilmeyen ilişkileri kabul ediyoruz. Her nerede, uluslar arasında zora dayanan bağlar görürsek, biz, her ulusun ayrılma gereğini va'zetmeye asla kalkışmadan, her ulus için, kendi siyasal kaderini serbestçe tayin etme hakkını, yani ayrılma hakkını azimle ve kayıtsız şartsız savunuruz.

Ezen ulusun ayrıcalıklarına ve zulmüne karşı savaşıyoruz, ama ezilen ulusun kendisi için ayrıcalıklar sağlama yolunda çabalarına destek olmayız."

"İşin aslında, 'kültürde ulusal özerklik', yani eğitimin ulusal-topluluklara göre kesinlikle ve tümünden ayrılması, kapitalistler tarafından değil (çünkü onlar henüz işçileri bölmek için daha kaba yöntemlere başvuruyorlar), Avusturya'nın oportünist darkafalı aydınları tarafından bulunmuştur.

..İşte 'kültürde ulusal özerklik' denen budalaca düşüncüyü yaratan psikoloji budur. Enternasyonalizmini aziz tutan bilinçli işçiler, incelmış ulusalcılığın (milliyetçiliğin) bu saçmasını asla kabul etmeyecektir!

"..Sosyal-demokrasi "milli kültürel özerklik" (ya da yalnızca "milli özerklik") sloganını ve onu gerçekleştirme tasarılarını onaylamamaktadır.

Milli kültür sloganı yanlıştır; milli sorun kavrayışında burjuva darkafalılığını ifadelendirmektedir. Enternasyonal kültür... küçük burjuva yılgınlığı (milli ağız kavgalarına karşı sonuçsuz mücadele) ve radikal demokratik dönüşümlerden ve sosyalist hareketten korku: kapitalist devletlerde milli barışı yalnızca radikal dönüşümler sağlayabilir ve milli (sorun üzerine) ağız kavgalarına, yalnızca Sosyalizm son verebilir."

..

Velhasıl, Lenin Usta ölmedi, ve "kalbinin sol yanında attığını" ileri süren, ama beyinleri İlkçağ-Ortaçağ kalıntısı prangaların zincirleri altında tutsak çoğumuzdan daha anlamlı bir gerçeklikle yaşıyor ve bir asır öncesinden insanlığa eğriyi doğruyu göstermeyi sürdürüyor demektir.

Vedat KOÇAL

vedat.kocal@politikadergisi.com

Kaynakça:

¹ Yeni Orta Çağ'ın ve Uygarlıklar çatışmasının Ortadoğu aktörlerinden biri olarak Kürt siyasetinin Küreselleşme sürecindeki yeri, işlevi ve dönüşüm süreci üstüne üç ayrı çalışmamız için bkz:

<http://politikadergisi.com/okur-makale/hocam-bu-teror-kime-hizmet-ediyor>

<http://politikadergisi.com/okur-makale/catidan-once-zemin-etudu-turkiye-solundan-kurt-sagina-kurt-dinamiginin-donusumu>

<http://politikadergisi.com/okur-makale/kurt-sorunu-uzerine-savasin-diyalektigi>

Okur için kaynakça önerisi:

* *Ulusların kaderlerini tayin hakkı, Fransızca "Questin de-la Politique Nationale et de l'internationalisme Proleterian" adlı aslından çev.Muzaffer Erdost, Sol yay. 5. bası,1978 - Güncel basıları, Sol Yayınları'nda bulunuyor.*

Ulusal Sorun Ve Kültürel Özerklik, V.I. Lenin, çev. Sibel Özbudun, Ütopya yay. 2000

Doğuda ulusal kurtuluş hareketleri, Lenin'den derleyen: C. Leiteisen, İngilizce "The national liberation movement in the East" adlı aslından çeviren: Tektaş Ağaoğlu, Belge yay.1995

Yorumlar

Ulusal Kurtuluş, Çağdaş Bir Hareketir!

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Salı, 18/06/2013 - 15:08

Ölümünün 88. yılında Lenin'e bu kadar övgüler yağdıran, onu dehalar katına çıkaran Vedat Koçal, aslında Lenin'i hiç anlayamamış. Vedat Koçal'ın bu yazısında yaptığı; Lenin'i bir silah olarak kullanarak "Ulusalci-ulusal solcu" ları vurmaktır. Vedat Koçal'ın Lenin'den yaptığı bütün alıntılar, öyle rastgele alıntılar değildir. Koçal adeta mermi kutusundan mermi seçer gibi, elindeki Lenin'e ait bir kitaptan "Milliyetçiliğe" veya "Ulusalçılığa" karşı Lenin'in bütün söylemlerini, hangi bağlantıda olduğuna dikkat etmeden, niçin ve nedenine bakmaksızın seçilmiştir.

Lenin, yaşadığı çağın en büyük Marksist'idir. Daha doğrusu Lenin, çağımızın en yaratıcı Marksist'idir.

Peki, Lenin'in en büyük eseri veya Marksizm'e olan en büyük katkısı sizce nedir? Ben söyleyeyim: **"Kapitalizmin Son Aşaması: Emperyalizm"** dir. Peki, sayın okuyucular; siz bu yazıda bir kez olsun emperyalizm kavramına rast geldiniz mi? Ben gelmedim; okudum, defalarca okudum ama emperyalizmin niteliği, özellikleri, milliyetçilikle olan bağlantısı vs. gibi makalenin konusu ile ilgili temel kavramlara Leninci bir yoruma rast gelmedim.

Neden Lenin ve Lenin'in "Emperyalizm" eseri o kadar çok önemlidir?

Çünkü nasıl K. Marx ve F. Engel 19. yy kapitalizmini her açıdan analiz ederek, sistemin bütün özelliklerini, karakterini, güçlü ve zayıf yönlerini, gelişimini, geçiciliğini, kapitalizmin iç işleyişini, kapitalizme ait sosyal sınıfları, bu sınıflar arası mücadeleyi, mücadelenin çeşitlerini vs. bütün yönleriyle göz önüne sermişlerse, işte Lenin de K. Marx ve F. Engels'in bıraktığı yerden bu analizi 20. yy da devam ettirmiştir. Kısaca şöyle ifade edeyim: Lenin, 20. yy.'lın K. Marx'ıdır. Emperyalizm de 20.yy.'lın kapitalizmidir.

Bilindiği gibi **kapitalist** sistem, İngiltere, Fransa, ABD, İtalya, Yunanistan, Türkiye vs. gibi **ulus devletler** biçiminde **siyasi** olarak şekillenmektedir. K. Marks zamanında özellikle Avrupa'da kapitalizm; çağdaş, modern, devrimci, özgür rekabetçi ve ilerici bir özellik taşıyordu ve bütün bu özelliklerine bağlı olarak ta aşağı yukarı Avrupa'da süratle gelişip yayılıyordu.

Ancak 19.yy sonunda bazı kapitalist ulus devletler yepyeni özellikler kazandı. Bu ülkelerde dev şirketler, bankalar ve bunların bir arada ortaklık kurduğu, birleştiği, kaynaştığı karteller, tröstler, holdingler ortaya çıktı. Bu şirketler artık enerjiye doymuyorlardı. Çok büyük hammaddeye ihtiyaç duyuyorlardı. Ürettikleri ürünleri sadece iç ulusal pazarlarında değil, bütün dünya pazarlarında satmak istiyorlardı. Muazzam sermaye biriktirmişlerdi. Bu sermayenin dış ülkelerde yatırma akması lazımdı vs.

İşte sermayenin bu biçimde tekelleşmesi, sanayi sermayesi ile finans(banka)sermayenin ortaklık kurması ve artan enerji, hammadde, Pazar vs. gibi ihtiyaçların olağanüstü artması nedeniyle, bu ülkelerin devletleri diğer ulusların enerji kaynaklarını, yeraltı ve yerüstü zenginliklerini vs. ele geçirmek, onları Pazar olarak kullanabilmek üzere emperyalist dış politikalar yürütmeye başladılar. Bazı gelişmiş ülkelerin emperyalist bu dış politikaları; henüz gelişmemiş, ilerlememiş fakat zengin enerji ve hammadde kaynaklarına sahip diğer ulus devletleri, borçlandırarak, onları bilim de teknikte, sanayide ve sermayede kendilerine bağımlı ve muhtaç ederek sömürmektedirler. Emperyalist ülkeler, daha da olmaz sa bu ülkeleri askeri güçle zorla işgal edip sömürgeleştirmektedirler.

İşte Lenin, kapitalizmin 20. yy. ulaştığı bu evrimini incelemiş ve devrimci işçi sınıfı için şu sonucu çıkarmıştır: **"Emperyalist çağda artık sosyalist devrim, ulusal sorunla birlikte ele alınmalıdır."**

Lenin'in emperyalizm bağlamında sosyalist devrimle ilgili temel ve çarpıcı tespiti olan, artık ulusal sorunla sosyalizmin **doğrudan ilişkili** olduğu gerçeği de zaten Çarlık Rusya'sında 20. yy başında yaşanan nesnel bir gerçekliktir. Çünkü Lenin'in emperyalizm incelemesini yaptığı zamanda Avrupa'da beş adet emperyalist devlet vardır: İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya ve Çarlık Rusya.

Örneğin Çarlık Rusya, Avrupa'nın en zayıf fakat emperyalist bir ülkesi olarak sosyalist devrime en yakın bir ülkedir. Lenin bunu **"emperyalizmin en zayıf halkası"** olarak ifade etmiştir. Çarlık Rusya bir emperyalist ülke olarak çevresinde Ukrayna, Beyaz Rusya, Finlandiya, Gürcistan, Ermenistan ve birçok Türk devletlerini tam veya yarım olarak **sömürgeleştirmiştir**.

Şimdi eğer Çarlık Rusya'sında sosyalist devrim gerçekleşirse, o zaman bu sömürge durumunda olan bir dizi **ulus devletin siyasi statüsü** ne olacak? İşte bu sorunun devrimci yanıtı olarak, Lenin'in emperyalizm analizi sonucunda, bu sorunun çözümünün doğrudan sosyalist devrimle bağlantı haline olduğu tespiti yapılmıştır.

Lenin, ulusal sorunun sosyalizmle olan bağlantısını o çok bilinen ilkesiyle çözmüştür: Sömürge ulusların siyasi statüsü, **ulusların kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi** biçiminde olacaktır.

Lenin'in **teorik** olarak düzenlediği "Ulusların kendi kaderini kendilerinin belirlemesi" ilkesi, daha sonra pratik olarak SSCB'de Stalin yönetiminde uygulanmıştır. Lenin'in bu ilkesi, ABD ve AB emperyalist devletlerin girişimi ile **sulandırılarak**, 1966 yılında BM genel kurulunda evrensel sözleşmeye kabul edilmiştir. Sulandırma; ilkenin **uluslara** tanıdığı bu hakkı, **tanımı yapılmadan bütün halklara** tanımış olmasıdır. 1977 yılında da bu tanım, **"Kendi kendilerine yeterli olmak"** biçiminde yapılmıştır. Türkiye, "ikizler sözleşmesi" olarak anılan bu BM sözleşmesini 27 yıl boyunca tanımamış; fakat 4 Haziran 2003 tarihinde Erdoğan hükümeti, 2200 sayılı yasa ile tanımıştır. Çünkü AKP hükümeti, bir emperyalist projedir; bu hükümetin ana işlevi, Türkiye'yi bölmektir. Erdoğan geçenlerde "Türkiye'de Arap Baharı 2002'da yaşanmıştır" sözüyle bu gerçeği de itiraf etmiştir.

Görüldüğü gibi Lenin, **ulusların kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi** hakkını **sadece uluslara** tanımıştır. Yani Lenin'e göre hiçbir etnik ve dini halk grubu bu haktan yararlanamaz. Ayrıca Lenin'in analizinde bu haktan faydalanan ulusların, emperyalist bir devlet tarafından yarı veya tam sömürgeleştirilmiş olması gerekir.

Şimdi ülkemizde "Kürt" kökenli yurttaşlara bu ilkeyi uygulamak isteyenlere sormak isterim:

1. "Kürt" kökenli yurttaşlar, ulus mudur?
2. Türkiye, bir emperyalist devlet midir?

Birinci soruya yanıt çok basittir. Ülkemizdeki Kürt kökenli yurttaşlar, kendi kendilerine ekonomik, hukuki, askeri ve siyasi olarak yeterli bir topluluk olmadıkları gibi, görece bağımsız, hele hele Türk devleti tarafından sonradan sömürgeleştirilmiş bir ulus da değildirler. Kaldı ki Türkiye Cumhuriyeti, Leninci anlamda bir emperyalist devlet hiç değildir. Öte yandan bu bağlamda nesnel bir gerçek olan, **Kürt** kavramının **kültürel ve etnik** bir değer taşıdığıdır. Hâlbuki bir **ulus**, sadece **kültürel ve etnik** bir değer değil, aynı zamanda **ekonomik, hukuki ve siyasi** bir değerdir. Türkiye de tek bir

Türk ulusu vardır. Çünkü Türk kavramı, **tarihi ve kültürel** değerinin yanında 1923 Cumhuriyet devrimiyle birlikte **ekonomik, hukuki ve siyasi bir değer de kazanmıştır!** Yani çeşitli etnik kökenden gelen ve değişik inanca sahip insanların birlikte oluşturduğu "Türk Milleti", coğrafik sınırları belli olan vatanına kavuşmuş, anayasal ve yasal düzenlemelerin yapıldığı bir hukuki temelde Türkiye Cumhuriyeti adında bir devlet kurarak kurumsallaşmıştır. Kısaca Kürt kökenli yurttaşlar, vatandaşlık düzeyinde eşit haklara sahip Türk ulusunun bir parçasıdır. Bu koşullar altında onlara ayrılma hakkını tanımak, sadece emperyalizme yeniden bağımlı hale gelen Türk ulusunu, emperyalistlerin çıkarına bölmeyi teşvik demektir.

Şimdi, hem Lenin'e methiyeler dizeceksin, hem de onun temel ilkesini ayaklar altına alacaksın. Bu neyin belirtisi? Sadece Lenin'i anlamamanın, ezbere Leninci olmanın belirtisidir. O kadar!

Gelelim solcuların milliyetçi veya yeni ifadesiyle ulusalcı olmalarına. Vedat Koçal, Sol Ulusalcılığı adeta yerden yere vurarak; ona "Marksizm'i çarpıtan", "dürüst olmayan", "halkları aldatan", "resmi-milliyetçi devlet ideolojisine malzeme olan" gibi bir dizi olumsuz etiketler yapıştırmış.

Vedat Koçal şunu çok iyi görmelidir. Bir Alman, Fransız, İngiliz veya ABD sosyalistinin pozisyonu ile bir Türk sosyalistinin pozisyonu çok farklıdır. Evet, her iki sosyalist grubunun da hedefi aynıdır: Sosyalizm. Fakat hareket noktaları ve mücadele koşulları çok farklıdır. Birinci grup sosyalistler, emperyalist ülkelerin sosyalistleridir. Onlar bir **ulus** olarak, emperyalizme bağımlı değildirler; çünkü kendileri emperyalist bir ülkede yaşamaktadırlar. Onların sosyalizm mücadelesi doğrudan kendi egemen tekeli sermaye grubuna karşıdır, yani sosyalist devrimdir!

Hâlbuki Türkiye bu açıdan çok farklı bir konumdadır. Türkiye yukarıda sayılan emperyalist ülkelerin aksine emperyalizme **bağımlı** bir ülkedir. Bu nedenle **bağımsızlık** onun temel sorunudur. Bağımsızlık ise bir **ulusal sorundur!** Sadece işçi sınıfı olarak, emekçiler olarak emperyalizmden bağımsızlık diye bir şey söz konusu olamaz! Dolayısı biz **ulus devlet** olarak, Türkiye Cumhuriyeti devleti olarak ancak bağımsızlığımıza kavuşabiliriz! Bu nedenle de sadece ulusalcılar veya milliyetçiler değil, aynı zamanda ülkemizdeki gerçek Marksistler, Leninciler, Sosyalistler, Komünistler zamanımızın koşullarının dayatması sonucu yurtsever ve ulusalcı olmak zorundadırlar! Çünkü bağımsızlık olmadan, sosyalizm olmaz!

Bakın Nazım Hikmet'e. O komünist olduğu kadar aynı zamanda emperyalizme karşı vatanını ve ulusunu seven ve savunan gerçek bir milliyetçi idi! I. Milli Kurtuluş için destanlar yazdı ama aynı zamanda emekçilerin toplumsal kurtuluşu için de canını verirdi!

Yineleyelim: Emperyalizmden bağımsız olmadan ülkemizde gerçek bir demokrasi kurmadan, Türkiye'de sosyalizm kurulamaz! Önce bağımsızlık ve gerçek demokrasi elde edilecek; ancak bu temeller üzerinde sosyalizm kurulabilecektir.

Son ve tek cümle ile: Ulusal kurtuluş, sosyal kurtuluşun(sosyalizmin) ön koşuludur; sosyal kurtuluş(sosyalizm), ulusal kurtuluşun hedefidir!

- [Güncel](#) [2]
- [Tarih](#) [3]
- [Terör](#) [4]
- [Toplumsal](#) [5]

<https://www.politikadergisi.com/makale/olumunun-88-yilinda-lenine-saygi-lenine-elveda-demenin-dayanilmaz-agirligi-yeni-orta-caga-mer>

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/vedat-kocal>
- [2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
- [3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>
- [4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/teror>
- [5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>